

HOMILIE 16^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 21 / ZO 22 JULI 2012

Het is vakantie. Even een pas op de plaats. Even een periode van rust. Iedereen weet het: de boog kan niet altijd gespannen blijven. Zon, zee, zand en luieren. Maar vakantie kan ook zijn: even tijd hebben voor elkaar. De afzonderlijke gezinsleden zijn vaak nauwelijks nog samen thuis. De een gaat de deur uit, als de ander thuis komt. Ook kinderen hollen van afspraak naar afspraak en van vereniging naar vereniging. De kalender op de koelkast kent geen plekje vrij meer.

Kinderen vinden het heel vervelend als er niemand thuis is aan wie ze hun verhaal kunnen vertellen. Want bij thuiskomst willen ze hun verhaal kwijt. Enkele uren later hoeft het vaak niet meer. Onze tijd van drukte en gehol van hier naar daar, kent nauwelijks nog ogenblikken van gewoon ontspannen samen zijn. Het is goed die momenten van onderlinge ontmoeting in te bouwen of te organiseren. Maar troost u // het is van alle tijden, ook in de tijd van Jezus, komt het al voor dat, als er dan de gelegenheid is om tijd voor elkaar te hebben, er iets anders is dat om aandacht vraagt.

Jezus heeft zijn leerlingen uitgezonden. Nadat Hij hen geroepen had bij het meer, hadden ze hun netten achter zich gelaten en waren Jezus gevolgd. Hij had hen de kern van zijn Blijde Boodschap verkondigd in de Bergrede en hen daarna twee aan twee erop uitgestuurd om in de dorpen en de steden Gods Blijde Boodschap te verkondigen. Vandaag wordt ons verteld dat de leerlingen van hun tocht weer zijn teruggekeerd en hun belevenissen willen vertellen. En Jezus wil hen daartoe de gelegenheid geven. Hij zegt: "Komt nu eens zelf mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit." Zo wil Jezus hun herder zijn. Maar Jezus' plannen vallen in duigen, "want er kwamen en gingen zoveel mensen dat ze niet eens de gelegenheid hadden om te eten." Het lukt hen dus niet om wat rust te vinden.

Je zou kunnen verwachten, dat Jezus even rust voor zijn vrienden vraagt en tot de mensen zegt: "Neen, nu even niet." Maar het is omgekeerd. Wanneer Jezus de menigte ziet, dan schiet zijn hart vol van medelijden. Blijkbaar voelt Jezus zich zo meegenomen door de vragende ogen en de hongerige blikken, dat Hij weer over zijn hart strijkt en zijn eigen rust en het samenzijn met zijn vrienden weer laat schieten.

Jezus ziet de menigte. Het zijn waarschijnlijk de gewone mensen van zijn tijd, die Jezus achterna zijn gekomen. Geen heiligen dus. Het zijn de gewone mensen met hun alledaagse zorgen en met hun menselijke onvolmaaktheden. Het zijn de mensen die zich vaak niet begrepen voelen door de joodse overheid, aan hun lot overgelaten of veroordeeld. Zij voelen zich als schapen zonder herder. Jezus ziet deze mensen in het hart. Hij ziet hun levensverhaal, weerspiegeld in hun blikken. Hij ziet hun zoeken en tasten. Hun onmacht en hun schuld. Hij ziet hun zoeken naar houvast. Hun zoeken naar de goede weg door hun leven. Hij ziet de vragen op hun gezichten, waarop zij een antwoord verwachten maar dat hun niet gegeven wordt. Of het is een antwoord zonder begrip voor hun situatie. We zien vandaag bij Jezus, hoe zijn herderlijke liefde voor deze mensen de overhand krijgt boven zijn verlangen naar rust. Jezus ziet de vragen op de gezichten van de mensen. Hij ziet hoe in hun blikken hun levensverhaal weerspiegeld wordt. Hij ziet hun zoeken en tasten. Hij ziet hun onmacht en hun schuld. En deze mensen doen Hem alle vermoedheid vergeten. Nu is Hij er voor hen.

Het is niet anders in vele gezinnen, waar ouders er zijn voor hun kinderen, altijd.

Jezus krijgt medelijden. "Waar zijn de herders voor deze mensen?" zal Hij zich verontwaardigd afgevraagd hebben. Waar zijn ze? De profeet zei al: "Wee de herders, door wie de schapen van mijn kudde omkomen en verloren lopen. Daarom zegt de Heer tot de herders die zijn volk weiden: Door uw schuld zijn mijn schapen verloren gelopen en uiteengedreven; ge hebt er niet op gelet." Daarom wil Jezus hun herder zijn, onze herder zijn en daarom begint te onderrichten. Als een herder wijst Jezus de weg door het leven zoals een herder zijn schapen leidt naar grazige weiden. Daarom biedt Jezus bescherming. Hij houdt de gemeenschap bijeen en Hij leert hen wat waar is en wat leugen is, wat goed is en wat kwaad. Hij houdt hen het gebod van de naastenliefde voor. Hij roept op tot verzoening en voorkomt dat er iemand wordt buitengesloten.

"Waar zijn de herders?" vraagt Jezus. Het is een vraag aan mij en ook een vraag aan iedereen die gedoopt en gevormd is en die zijn christenzijn wil beleven. Zijn we herders voor elkaar? Amen.